

ସପ୍ତମ ବର୍ଷ ସାହିତ୍ୟ

ଅଭିଶପ୍ତା ଭୂଇଁ

ଶରତ କୁମାର ଦାସ

ଆସ ଦେଖୁନିଆ ଆଖିଖୋଲି କେମିତି ବୁଲୁଛି ବାରହାତ ଖଣ୍ଡା, ରାଜରାଣୀର କଳା ମତମତ ଛାତିରେ କିପରି ଠେଣୁ ହସ୍ତିଲୀଳା ଭଙ୍ଗର ଛିଟା।

ଏବେ ତ ଗ୍ରେନ୍ ଛାଡ଼ିବାର ବେଳ ଶୁଭିଲୀଳା ଲମ୍ବା ସିନ୍ଦୂରାଳ ପାହାଡ଼ ସେପଦୁ; ଏପଟେ ଲୋକଙ୍କର ହୋହାଲୁ ଧାଉଁଡ଼ ଷେଷନରୁ ଶେଷ ବତୀ ଲିଭିବା ପୂର୍ବରୁ।

ଭଙ୍ଗା ଛାତ ଉପରେ ମଉନେ ବସିଥିବା ପକ୍ଷୀ ଉଡ଼ିଗଲାଣି ତେଣାଝାଡ଼ି କାହିଁ କେତେବେଳୁ ।

ଯେମିତି ଗର୍ଜନ କରି କିଏ କହୁଛି ଏ ଜାଗା ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଉ ଶ୍ରୀମୁଖ ଚାଲିଯାଉ... ଚାଲିଯାଉ... ଆଉ ଆସିବନି ଜମା କେବେ ।

ଏ ଭୂଇଁ ପରା ଅଭିଶପ୍ତା ପଥର ଆଖିରେ କାହିଁ ଆସିବ ଲୁହ ! ପଶୁପକ୍ଷୀ କାଟ ତରୁଳତା ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ ମୁଖ୍ୟ, ବଡ଼ବିଳ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ମୋ-୮୨୪୯୧୩୭୦୯୧

ସବୁ ଯେମିତି ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ବାରୁଦ ଗନ୍ଧରେ ।

ସାଇତା ହୋଇରହିଛି କେବଳ ଏଠି କାହିଁ କୋଉ କାଳୁ ଜଳଜଳ ବିଶୁଦ୍ଧି ଯେତେ ସବୁ ଚୁକା, ହିଂସା, ଶର୍ଷ, ଅସୁଯାଗ କୁଡ଼କୁ ରକ୍ତିମ ଛବି ।

ଏକ ଦେଖ ବାଉଁଶରେ କେମିତି ଲାଗିଛି ମିଳିତର ନଗ ଚେରିଯାଅ ...ଫେରିଯାଅ...ତମେ ଆଉ ଆସିବନି କେବେ । ବଡ଼ବିଳ, କେନ୍ଦୁଝର

ମୁଖ ଓ କବିତା ...

ଲତିକା ବିଳାସ

ମୁଁ କବିତା ସବୁବେଳେ କହେ ମାଟିର କଥା କେଉଁଠି କାତ କି କଣ୍ଠରେ ଫୁଟିଲେ କାଟି ହୋଇଯାଏ ମୋ କଳିକା

ମୁଁ କବିତା ମୁଖର ଭାଷା ବୁଝିପାରେନି ବୋଲି ପେଟ୍ରୋଲିୟମରେ ଖୋଳେ ପ୍ରଗତି ଲଭରାନିୟମରେ ଉନ୍ନତି ସବୁବେଳେ ବାଣେ ପ୍ରେମର ପ୍ରସାଦ ଶାନ୍ତିର ସହେଶ ତଥାପି ମୋ ସଫଳତା ନେଇ ମୁଁ ଖୁବ୍ ନିରାଶ ମନରେ ଆକାଶ ଆବସୋଧ ...

ସତରେ କାହିଁକି ଏ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକୃତି କାହିଁକି ଏ ଶୁଭାଳ ପ୍ରକୃତି ନିଜ ହୃଦେ ହୋଇ କାହୁଡ଼ି ଜନ୍ମଦଳୁ ଜନ୍ମନୁ କରି ପୁନଶ୍ଚ ଯାଯାବର ପାଳିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କିଏ ଭୟ ଲାଗେ, ଏ ଧୂଳି, ଧୂଆଁ, ଧୂଆବଦଳେଶରେ କିନେ ହଳିଯିବନି ତ ମୋ ସୁନ୍ଦର ପୃଥିବୀ ...

ସେଥିପାଇଁ ଯେବେ ଯେବେ ମିଥାଇଲୁ ପୁଟେ ଓଜୋନ ପରସ୍ତ ଫାଟେ ଆମାଜନ ଜଙ୍ଗଲ ବିଳସେ ନିଜ ଅପାଗଗତକୁ ମୁଁ ଖୁବ୍ ସମେତ ତଥାପି କେଉଁ ହୋଇପାରେ ଶାନ୍ତିର ମନସେ ନା ମୁଖପୁତ୍ର ପୃଥିବୀର ଗାତରେ ଭଟଲି ଛକ, ବରଗଡ଼

ସତରେ କାହିଁକି ଏ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକୃତି କାହିଁକି ଏ ଶୁଭାଳ ପ୍ରକୃତି ନିଜ ହୃଦେ ହୋଇ କାହୁଡ଼ି ଜନ୍ମଦଳୁ ଜନ୍ମନୁ କରି ପୁନଶ୍ଚ ଯାଯାବର ପାଳିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କିଏ ଭୟ ଲାଗେ, ଏ ଧୂଳି, ଧୂଆଁ, ଧୂଆବଦଳେଶରେ କିନେ ହଳିଯିବନି ତ ମୋ ସୁନ୍ଦର ପୃଥିବୀ ...

ତାସ୍ ଘର

ତନିମା ବାଳା ପରିଡ଼ା

ସୁଖ ହୋଇଛି ଏକ ପୁଷ୍ପବନୟ, ସକ୍ରିୟ ହେଉଛି ନେବାକୁ ବାତ୍ୟାର ରୂପ । ଝଡ଼ର ପୂର୍ବ ସୂଚନା ଦିଏ ଏଇ ଘୋର ନିଷ୍ଠୁରତା, କୁଳନ ପାଠା ଦିଏ ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଅଧିକାର ।

ବାତ୍ୟା ଆସେ ଯାଏ ତା ହିସାବରେ । ଗଲାବେଳେ ରଚିଯାଏ ଧୂଆବ ବିଭାଷିକା ! ଉଜାଡ଼ି ଦିଏ ଫଳ ବଗିଚା, ଅସ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ ଜୀବନ ଜାତିକା । ସମୟ ଲାଗେ, ହେଲେ ପୁଣି ଥରେ ସଜାଡ଼ି ହୋଇଯାଏ ସବୁକିଛି ।

ବି-୧୦୨, ସାଇ ଗାର୍ଡେନ୍ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ, ଶ୍ରୀ ବିହାର, ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରପୁର, ଭୁବନେଶ୍ୱର ଦୂରଭାଷ-୯୪୩୭୭୦୮୮୮୫୮

ଗଛ ଲତା ଶାଖା ମେଲି ପୁଣି ଥରେ ନୂଆ ପତ୍ରରେ ନିଜକୁ ନିଅନ୍ତି ସକେଳ ! ନିଶ୍ଚଳକୁଳର ମଣିଷ ସଜାଡ଼ି ନିଏ ତାର ବାସ, ରଜାକାନ୍ଦୁ ତଳୁ ଆସବାବପତ୍ରକୁ ଗୋଟେଇ ।

ଏମିତି ବେଳେବେଳେ ଝଡ଼ ଉଠେ ବାମ୍ଫଦ୍ୟେ ! ଅନୁଧ୍ୟାନା ବାମା ବାହୁଆସ ମନରେ । ଅହଂ ବଳ ଗୋଟାଏଥାଏ ଅଭିମାନ, ନିରବ ଅଭିମାନ ତେଜୁଆସ ହୃଦୟ ଦହନ । ହେଲେ ଅବପାତରେ ପରିଗତ ହେବା ଆଗରୁ ଅନୁରାଗର ପୂର୍ବେକ ପବନ ଦଳନାଏ ଝଡ଼ର ଦିଗ ବଦଳାଇ ଦିଏ । ଅତୁଟ ଏ ବନ୍ଧନ କେମିତିବା ଭାଙ୍ଗିପାରେ ! ବରଂ ସମର୍ଥ ଆହୁରି ସୁବୁଦ୍ଧ ହୁଏ !

ବଦଳୁଛି ଏବେ ଜୀବନର ଧାରା, ନାହିଁ ଆଗର ସେ ବଚନବନ୍ଧନ । ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଣିରେ ଗାର ପରି ମିଳେଇ ଯାଉଛି ! ସାମାନ୍ୟ ଆଘାତରେ କାତ ଝରକା ଭାଙ୍ଗିଲା ପରି ଝଟି ଝଟି କରି ବିଶ୍ୱାସର କାନ୍ଦୁ ଭାଙ୍ଗିଯାଉଛି । ହାଲକା ପବନରେ ତାସ୍ ଘର ପରି ଖୁସିଖୁସିର ସଂସାରଟେ ଭାଙ୍ଗିବାର ଦେଖିଲେ ଲାଗେ ସମୟ କେତେ ବଦଳି ସାରିଛି ।

ହୁଅନ୍ତାନ୍ତି ଏମିତି, ବିଶ୍ୱାସର ଧାରାଟିଏ ପ୍ରାଚୀର ଫଳକୁ ହୋଇ ହୃଦୟରୁ ଆସନ୍ତା ବହି ! ସମ୍ପର୍କର ଶୁଷ୍କ ତରୁଳତା ପୁଣିଥରେ ପଲ୍ଲବି ଉଠନ୍ତେ ହଜାରେ ବସନ୍ତର ବାସ୍ନା ନେଇ ।

ବରଂ

ଡ଼ ସାତାକାନ୍ତ ତ୍ରିପାଠୀ

ବରଂ ସବୁ ସୂଚି, ବିସ୍ମୃତିର ଗର୍ଭକୁ ଚାଲିଯିବା ଭଲ, କିନ୍ତୁ ତାକୁ ନେଇ ମନସ୍ଥାପ କିମ୍ପା ଦୋଷ ଲଦା - ଲଦିବେ ଅବା କି ଆନନ୍ଦ !

ବରଂ ସବୁ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଯିବା କିମ୍ପା ହଳିଯିବା ଭଲ, କିନ୍ତୁ ତାକୁ ନେଇ ଅନର୍ଥ ସୃଷ୍ଟି ହେବାରେ ଥାଏ ଅନେକ କପଟ ଆଉ ଛନ୍ଦ ।

ବରଂ ପୁତ୍ର-ପୁତ୍ରୀ ହାନ ହୋଇ ଜୀବନ ବିତାଇବାରେ ଥାଏ ଆନନ୍ଦ, କିନ୍ତୁ ତାକୁ ନେଇ କଳି ଗଣ୍ଡଗୋଳ ହେଲେ ଭାଗ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟତ ହୋଇଯାଏ ମନ୍ଦ ।

ବରଂ ଗାଁ ଘରେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ତାଲା ପଡ଼ି ରହିବା ଭଲ, କିନ୍ତୁ ଘରକୁ ନେଇ କନ୍ଦଳ ଉପୁଜିଲେ ଭାବିବାକୁ ହେବ ଆମ କପାଳଟା ମନ୍ଦ ।

ବରଂ ପରାକ୍ଷା ନହେବା କିମ୍ପା ବାତିଲ ହୋଇଯିବା ଭଲ, କିନ୍ତୁ ଅନାତି ଆଉ ଦୁର୍ନୀତିରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥିବା ବିଭାଗରେ ନିଜକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ଅବା କି ଆନନ୍ଦ !

ଅର୍ଥପାଳ, ଭଦ୍ରକ
ମୋ-୯୭୭୮୭୭୪୩୯୪

ଅନୁଚିନ୍ତା

ଡ଼. ଦୀପକ କୁମାର ମିଶ୍ର

ସିଖିଣ୍ଡ ହେବୁ ଓ ହିତାହିତ ଜ୍ଞାନ ଅନୁପାତରେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ମହୋତ୍ସବ କରିବା, ଅଶ୍ରୁକୁ ସମ୍ମୋହନ କରି ସମ୍ପର୍କଠୁ ଶେଷ ବିଦାୟ ନେବା ଅପାର ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ମଞ୍ଚର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦିରେ ଅପରଲୋକର ଲୁହା କବାଟରେ ଗୋଲଠା ମାରି ମୃତ୍ୟୁର ସର୍ବକାଳୀନ ସଂଜ୍ଞାରେ ଆତ୍ମକୁଳପୁତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା, ଏକ ବିଶେଷ ଐତିହାସିକ ଦର୍ଶନ ଓ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ନିହିତ ରୂପେ ମଙ୍ଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

କିଏ କହି ପାରିବ କି ନିଜ ରକ୍ତର ଲକ୍ଷ୍ମୀମୃତ୍ୟୁର ଯତ୍ନସି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସାକ୍ଷୀ ହୁଏ କେଉଁ ବାପା କେଉଁ ମାଆ ମଙ୍ଗଳେଇ ଦେଇ କରେ ନିଜ ଏକୋଇଦବାଳର ଶେଷ କୋକେଇ ଯାତ୍ରାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀକୁ ଭବ୍ୟ ସମ୍ପାଦଣା ।

ମନା ନାହିଁ, ଅଭିମାନପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନରୁ, ସ୍ତ୍ରୀର ଯୌବନରୁ ମିଳିଗଲା ସ୍ତ୍ରୀର ମୁକ୍ତିବିଏ ଏକ ଅଭାବନୀୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀମୃତ୍ୟୁର ନିଜେ ବାହାନାବାଜିରେ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ-୮୨୮୦୨୧୧୦୦୦

ପୁସ୍ତକ ପରିକ୍ରମା

ପ୍ରେ

ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଡ଼. ବଡ଼ଭୂତ ଭୂୟାଁଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପୁସ୍ତକ 'ପ୍ରେ' । 'ପ୍ରେ' ଅର୍ଥ ଶିକାର । ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରଫେସର ଭୂୟାଁ ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ଜୀବନ ଶୈଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ କିମ୍ପା ଶିକାର ନ ହେବାପାଇଁ ଆମକୁ କେଉଁ ଉପାୟ ସବୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ତାହା ସୂଚାଇଛନ୍ତି । ଜୀବନ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ । ଏହା ମଣିଷକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନବଦ୍ୟ ଉପହାର । ଅଥଚ ଆଜିକାର ମଣିଷ ତାହାର ଉଚିତ ଯତ୍ନ ନେବା ବଦଳରେ ବଦଳାଇ ଚାଲିଛି ନିତିପ୍ରତିଦିନ ଜୀବନଶୈଳୀ । ଆଧୁନିକ ମଣିଷର ବ୍ୟସ୍ତ ଜୀବନଶୈଳୀକୁ ନେଇ ତରୁଣ ଭୂୟାଁ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ସନ୍ଦେଶିତ କରିଛନ୍ତି ଏମିତି କିଛି ବିଷୟ ଯାହାକୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ମଣିଷ ଜାଣିପାରିବ ତାର ଗତି କେଉଁଆଡ଼େ । ଉପଯୁକ୍ତ ନିତ୍ୟ ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ଆମ ଶରୀର ପାଇଁ କେତେ ଜରୁରୀ ତାହା ସମସ୍ତେ ଜାଣିରଖିବା ଉଚିତ । ଖାଲି ଜାଣିରଖିଲେ ହେବନାହିଁ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ନିଜ ଜୀବନଶୈଳୀକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ସନ୍ଦେଶିତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ହେଲା-ଲାଜପତ୍ ସ୍ୱାଭଳ ଡିଜିଜେସିଭ, ଲାଇଫ୍ ସାଇ, ଲାଇଫ୍ ଏକ୍ସପେକ୍ଟାନ୍ସି ଆଣ୍ଡ୍ ସ୍ପେକ୍ଟେସ, ବୁଡ଼ ପ୍ରେସର, ଆଥରାଇଟି, ଡାଉନଡେପ୍, କାଲମ୍, ମଲମ୍ ପ୍ରିଭେନଟିଭ ମେଜରସ, ଡାଏଟ, ଏକ୍ସରସାଇଜ, ରେଜିମେନ ଅଫ୍ ଲାଇଫ୍, ଯୋଗ ପ୍ରମୁଖ । ଡ଼. ଭୂୟାଁଙ୍କ ମତରେ 'ବ୍ୟାଡ଼' (ବୁଡ଼ ପ୍ରେସର, ଆଥରାଇଟି ଏବଂ ଡାଉନଡେପ୍) ଠୁ ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବା ଉଚିତ । ଆମେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଏହାକୁ ଜୀବନତମାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରି ଏକ ସୁସ୍ଥ ଓ ସୁନ୍ଦର ଜୀବନ ଜିଜ୍ଞାସିବା । ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟସ୍ତବହୁଳ ଜୀବନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଚେତନ ହୋଇ ଯୋଗ, ପ୍ରାଣାୟାମ, ଆୟୁର୍ବେଦିକ ଚିକିତ୍ସା ଜଡ଼ାନ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖି ଏକ ସୁନ୍ଦର ଜୀବନକୁ ଉପଭୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ବୟସ ଏଠାରେ ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ ନିଜେ ନିଜର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିପାରିଲେ ଜୀବନ ସଫଳ ଏବଂ ଜିଜ୍ଞାସି ସାଧିକ ମନେ ହେବ ।

ପୁସ୍ତକଟିରେ ଡ଼. ଭୂୟାଁ ପାଠକମାନଙ୍କପାଇଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି 'ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଜୀବନ ମାଖକାରୀ ରୋଗ (ବୁଡ଼ ପ୍ରେସର, ଆଥରାଇଟି ଏବଂ ଡାଉନଡେପ୍)ର ଶିକାର ନ ହେବାକୁ । ଯେତେଦିନ ଜିଜ୍ଞାସି ସୁଖରେ ଜିଜ୍ଞାସି । ଜାଣି ଜାଣି କାହିଁକି ରୋଗକୁ ନିମନ୍ତଣ କରିବା । ପୁସ୍ତକଟି ମାନବ ସମାଜର କଳ୍ୟାଣରେ ଲାଗିବ ଏବଂ ପାଠକଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ଆସିବ, ଆଶା କରାଯାଏ ।

ଇଣ୍ଡିଆନ ପ୍ରୋକ୍ସିଲୋଜି ସୋସାଇଟି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ୧୧୪ ପୃଷ୍ଠାର ଏହି ପୁସ୍ତକର ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି ମାତ୍ର ୧୫୦ ଟଙ୍କା ।

ନିରବ ନଈର ସ୍ୱର

ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଡାକ୍ତର ରାଜେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ବେହେରାଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନେଇ ରଚିତ ଏକ ମନୋଜ୍ଞ ଉପନ୍ୟାସ 'ନିରବ ନଈର ସ୍ୱର' । ସମସ୍ୟା ବହୁଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ 'ଆତଶୁଣ୍ଠି' କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଣିଷ ଏକ ବହୁତ୍ୱକ ଜୀବନ ଜିଜ୍ଞାସି । ସେ ନିଜେ ବି ନିଜ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଆପଣେ ପ୍ରସାରିତ ଜାଣେନା । ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରସାହିତ କରିବାରେ ନିଜପରି । ଯାହାର ସ୍ୱର ନିରବ କେବଳ ନିରବ । ରାଜେନ୍ଦ୍ର ଜଣେ ସଫଳ ଆଖି ଡାକ୍ତର । ଘଷା ଘଷା ଧରି ରୋଗୀଙ୍କ ଆଖି ଅପରେସନ କଲାବେଳେ ଗଳ୍ପ ଓ ଉପନ୍ୟାସର ଚରିତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ଧସେଇ ପଶନ୍ତି । ରୋଗୀ ତ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଆନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଜେ ଡାକ୍ତର ଚରିତ୍ରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମୀୟ ହୋଇ ଗଳ୍ପ କରନ୍ତେ ଭାସି ବୁଲନ୍ତି । ଏକଠୁ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଗଳ୍ପ ଓ ଉପନ୍ୟାସ । ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସମାଜର ପ୍ରେମ, ପ୍ରତାରଣା, ହର୍ଷ ଉଲ୍ଲାସ, ଶୋକ ଦୁଃଖ ସବୁକିଛିକୁ ଖୁବ୍ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ମନ ନେଇ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାକୁ ଏହି ଉପନ୍ୟାସରେ ବିଭିନ୍ନ ଚରିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ପୁସ୍ତକ ପାରିଚ୍ଛିତ୍ତି ସଫଳତାର ସହିତ । ରାଜେନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଭାଷାରେ ସେ ଏହାକୁ କେଶିନାହାନ୍ତି ବରଂ ଏହା ଆପଣେ ଆପଣେ କେଶି ହୋଇଯାଉଛି । ଧୀରେ ଧୀରେ ଉପନ୍ୟାସ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଉପନ୍ୟାସଟି କାହିଁକି ଲେଖି ହୋଇଯାଇଛି ତାହା ପାଠକଙ୍କୁ ଅଧିକ ରହିବନି । କୋଉଠି ନା କୋଉଠି ପାଠକ ଏହି ଉପନ୍ୟାସର ଚରିତ୍ର ମାନଙ୍କ ସହ ସାମୁଦ୍ରିକ ହେବ ଏବଂ ଏଇ ଉପନ୍ୟାସରେ ଚରିତ୍ର ମାନେ ଭୋଗିଥିବା ଅଜ୍ଞାନତା ନିର୍ଯ୍ୟାତନା, ଆଶା, କନ୍ଦଳ, ବିଦ୍ରୋହ ଭୋଗିବାର ଦୁଃଖର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନିଜକୁ କୌଶଳ କ୍ରମେ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ପାରିବ । ଏହାହିଁ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ପୁସ୍ତକଟି ଏବେ ପାଠକମାନଙ୍କ ହାତରେ । ପାଠକେ ହିଁ ବିଚାର କରିବେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରପ୍ରକୃତ ଭାବେ ଲେଖିଥିବା ଏହି ଉପନ୍ୟାସ ସେମାନଙ୍କୁ କେତେପାତ୍ରରେ ସହସ୍ପଦେଇ । ଅଭିମାନ ପ୍ରକାଶିତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ୧୩୯ ପୃଷ୍ଠାର ଏହି ଉପନ୍ୟାସର ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି ମାତ୍ର ୨୫୦ ଟଙ୍କା ।

ବୀଣାଳ, ବାଲେଶ୍ୱର-୭୫୬୦୬୦
ମୋ-୯୪୩୮୩୨୨୨୧୫

ରବି ରାଉତ

ସହ ଚିହ୍ନା ଜଣା । ରାଜରାଣୀ ପାଖରେ ଏତେ ବଡ଼ ମଲା ଗଛଟା ଆମ ପାଇଁ ବିପଦର ପସରା ମୋଲାଲ ବସିଛି । ମରଣୋପସର ପାସ ବସାଇଛି । ତମକୁ ଦେଖାଯାଉନାହିଁ । ଅଭିଯୋଗର ଲମ୍ବା ଫର୍ଦ୍ଦ ଶୁଣାଇବା ପରେ ବେଶ୍ ଅଧ ହେଲା । ତୁ ଯୋଡ଼ି ଆମ୍ଭ କଥା କହୁଛୁ ତ ? ବ୍ୟସ୍ତ ହେବୁନାହିଁ । ମୁଁ କାଲି ନାଳଗିରି ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଡି. ଏସ୍.ଡି.ଓ. ଓ ରେମୁଣା ତହସିଲଦାରଙ୍କ ସହ କଥା ହୋଇ ଗଛ କଟା ବାବଦରେ ତୁରନ୍ତ ଫ-ଏସକା କରିବା ।

ବେଶ୍ ଚାଲିଗଲା । ମୋ ଆଖି ସାମ୍ନାର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପର୍ଦ୍ଦାର ଛବି ପରି ଭାସି ଉଠୁଥିଲା ଯୋଡ଼ି ଆମ୍ଭଗଛକୁ କେହୁ କରି ଅଗଣିତ ସୂଚି । ମୋ ଦୃଷ୍ଟି କିଶୋର, ଲଗାଗଛଡ଼ା ଯୌବନ କାଳ, ନିସଙ୍ଗ ପ୍ରୋଡ଼ୁକ୍ଟ । ମୋ ଜନ୍ମ ଲଗୁର ବନ୍ଧୁ ପୂର୍ବରୁ ସେ ଛୁନିଷ । ଆଉ ମୋ ଜୀବନଶୈଳୀରେ ତାର ପଞ୍ଚପ୍ର ପ୍ରାପ୍ତି ।

ଗଛର ନାମ ଯୋଡ଼ି ଆମ୍ଭ । ଏକଥୁପାଇଁ ଯେ ସେ ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ ଦୁଇଟି ଗଛ । ଯେଉଁ ସଦାଶୟ ବ୍ୟକ୍ତି ତାକୁ ରାକ୍ଷା ପାଖରେ କଲାଗଢ଼ିଲେ ସେ ଜାଣନ୍ତେ ବା ଅଜାଣନ୍ତେ ଦୁଇଟି ଆମ୍ଭ ଚରାକୁ ଯୋଡ଼ିଦେଇ ପୋଡ଼ିଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ କିଛିଦିନ ଦୁଇ ଗଛ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ଦୂରତ୍ୱର ବ୍ୟବଧାନ ଥିଲା । ମାତ୍ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପରସ୍ପର ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଗଛ ପାଲଟିଗଲା । ଗଛର ଶାଖା ପ୍ରଶାଖାରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ପତ୍ର । ଦୁଇ କିସମର ଆମ୍ଭ । ଗଛଟା ଘରଟି ଆଗର ପ୍ରକାରରେ ବିଶାଳ ପାଲଟିଗଲା । ଗଛର ଶାଖାପ୍ରଶାଖା ରାକ୍ଷା ଉପରକୁ ଲଢ଼ି ଆସିଥିଲା । ଘଷ ଡାଳପତ୍ର ଭେଦି ପ୍ରଖର ସୂର୍ଯ୍ୟଲୋକ ବି ମାଟି ଛୁଇଁପାଉନଥିଲା । ସବୁବେଳେ କେତେ କାଟିର, ପ୍ରକାଶିତ ପକ୍ଷୀଙ୍କର କିରିରି ମିରିରି ଶବ୍ଦରେ ଯୋଡ଼ି ଆମ୍ଭ କିସ ପାଖ ପ୍ରକାରରେ । ତେଇଁ ଦୁଇଥିଲେ ଏ ତାଳରୁ ସେ ତାଳ ଗୁଣ୍ଡୁରିମୁଖା । ଆଉ ବେଳେ ବେଳେ ବାଟବଣା ପାଟି ମାଳତ୍ୟୁକର ଉପହର ନିରବରେ ସହୁଥିଲା ସେ । ଅଭାବି ସଂସାରର ଜାଲେଣି ପାଇଁ ଏପରିକି ମୃତ

ଗଛର ନାଁ ଯୋଡ଼ି ଆମ୍ଭ

ବେହର ସକ୍ୱାର ପାଇଁ ପାଖ ଆଖା ଗାଁ ଲୋକେ ଯୋଡ଼ି ଆମ୍ଭଗଛର ଦୁଇ ଚରିତ୍ର ତାଳ କାଟି ନେଉଥିଲେ । ଧୂ ଧୂ ଖରାବେଳେ କ୍ଳାନ୍ତ ଶ୍ରମ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିଲେ ଯୋଡ଼ି ଆମ୍ଭର ସୁଖାତକ ଛାଇରେ । ଗାମୁଛା ପାରି ହୋଇ ଗଛ ଛାଇରେ ଶୋଇପଡ଼ୁଥିଲା ପାଖ କମିରେ । ସଂଖ୍ୟାବିନେ ବାହୋଇଥିଲେ । "ବହୁତ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ, କାଲି ପୁଣି ଦେଖାହେବ ।" ବାସ କୋରରେ ପେଡେଲ ମାରି ଆମ ଆଖି ସାମ୍ନାକୁ ଅପସରି ଯାଉଥିଲା ଆମର ହୃଦୟଶୂନ୍ୟ । ସ୍କୁଲ ଫେରନ୍ତା ଭୋକିଲା ପାରି । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏଇ ପ୍ରତିଯୋଗିତାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକ ସେଇ ଝିଅ ପସରର ଆମ ବନ୍ଧୁ ପାଇଁ ଆମ ପ୍ରେମକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଦେବୁ । ସମସ୍ତେ ଏକମତ ହେଲୁ । ଠିକ୍ ହେଲା । କାଲି ସ୍କୁଲରୁ ଫେରିବା ବେଳେ ଚିଠିରେ ସବୁ କଥା ଲେଖି ମୁଁ ତା ହାତକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେବି ।

ବିଠି ବେଳି । ତା ପରଦିନ ଆମର ସାମୁହିକ ଅଭିଯୋଗର ଶେଷ ଲଗୁରେ ଯୋଡ଼ି ଆମ୍ଭ ତଳେ ପ୍ରିୟତମା କହିଲା ଛୁଟି ଖୋଲିବା ଦିନ ଏହି ଗଛ ପାଖରେ ମୋର ତୁରନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କହିଦେବି । ପୁରୁ ରାଗିବନି । ସମସ୍ତେ ଆସିବ । ସାତ ଦିନର ଛୁଟି ସାତ ବର୍ଷ ପରି ଲାଗୁଥିଲା । ଶରତ କହିଲା ମୋତେ ଲାଗୁଛି ସେତେ ଯେପରି ତାର ସୁନ୍ଦର ହେବ । ଆଉ ଆମେ ସବୁ ଶିଶୁପାଳ ହୋଇ ଫେରିବୁ । ସେଦିନ ସମସ୍ତେ ପାରୁଥିଲେ ଭଲ ଡ୍ରୋପ ପିନ୍ଧିଲୁ । ମୁଁ ଭାଉଁସାଏ ଏମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମୋ ପଲା ଭାରି ପଡ଼ିବ । ମୋ ହାତରୁ ବିଠି ନେଇଛି ଆଉ ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ବିଠି ଉପରେ ଆଖି ବୁଜାଇ ଯୋଡ଼ି ଆମ୍ଭ ପାଖକୁ ଡାକିଛି । ଛୁଟି ଖୋଲିବା ପରେ ସ୍କୁଲକୁ ସେଦିନ ସେ ଆସିବନି । କୌଣସି କାରଣରୁ ଛୁଟି ହୋଇଗଲା ଗୋଟିଏ ପରିସ୍ଥିତ ପରେ । ସବୁ ବନ୍ଧୁ ମିଶି ସାଇକେଲ ପଡ଼ୁଆରରେ ଯାଇ ପ୍ରିୟତମାର ଘର ଖୋଜିଲୁ ଏବଂ ପାଇଲୁ ମଧ୍ୟ । ଫାଟକ ସାମ୍ନାରେ ମଙ୍ଗଳ କଳସ ଆଉ ଫିକା ପିଡ଼ିଯାଇଥିବା ସାଇକେଲ ତୋରଣ । ସେତେବେଳେ ୧୩/୧୪ ବର୍ଷ ବେଳକୁ ଅଧିକାଂଶ ଝିଅଙ୍କର ବାହାଘର ହୋଇଯାଉଥିଲା । ସେହି ଛୁଟି ଭିତରେ ଝିଅ ବାହା ହୋଇଯାଇଛି ଜଣେ ସେନିକକୁ । ଆଗରୁ କାଳେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଦେଖାଯାଉଥିଲା ସେହିପରି ।

ଏମିତି କେହି କ'ଣ ପ୍ରତାରଣା କରେ ? ଯୋଡ଼ି ଆମ୍ଭ ତଳେ ବେଶ୍ କିଛି ସମୟ ବସିଲୁ । ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରବୋଧନା ଦେଇ ଅକାରଣ ନିଷ୍ଠଳ ଆକ୍ରୋଶରେ ଯୋଡ଼ି ଆମକୁ ନିନ୍ଦିଲୁ ଆଉ ବେକାଏ ଡା' ଉପରେ ଚିଡ଼ିଗଲୁ । ତୁ ବୁଝ ଦେବତା । ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦୟ ଭାଙ୍ଗି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା । ଗୋଟିଏ ମୁଲକେ କଥା ଦେଇ ସେ ଆମକୁ ଠକିଦେଲା । ତୁ ନିରବ ଦର୍ଶକ ହୋଇ ସବୁ ଦେଖୁଲୁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଯୋଡ଼ି ଆମ୍ଭ ତଳେ କେତେ ମଧୁର ଆକାଶପରତ ପ୍ରେମିକ ପ୍ରେମିକା ବାମ୍ଫସ୍ତ କଳହରତ ଦମ୍ପତିକୁ ଦେଖୁଲୁ । ଖଟିଆରେ ବୁଝା ହୋଇ ତାଙ୍କରଖାନା

ଯିବା ବେଳେ ଆସନ୍ତୁପ୍ରସାଧା ରମଣୀ ସେହି ଗଛ ମୂଳରେ ନବଜାତକକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛି । ସତ୍ତ୍ୱେ ଦୁର୍ଦ୍ଦିଗାରେ ଆହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆଶୁ ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଇଛି । ତାରି ତାଳରେ ରଜ ଦୋଳି ବାଣି ଗୀତର ଛନ୍ଦ ଡୋଳିଛନ୍ତି କେତେ କିଶୋର, ତରୁଣ । ବାସ୍ତବିକେ ଆଉ ତାସ ପାଳିର ଆସର କମିଛି । ଅକାଳରେ ମୃତ କେଉଁ ଅଲୋଡ଼ି ଅଗାଗାର ଛୁଇଁ ଜଳିଛି ସେହି ଗଛ ମୂଳରେ ।

ଯୋଡ଼ି ଆମ୍ଭ ପାଳି ଯାଇଥିଲା ଗୋଟେ ଠିକଣା । ଆଖୁ ଭରସାର ଏକ ପ୍ରତୀକ । କିଏ କେଉଁଠିକୁ ଯାଉଥିଲେ ଘର ଲୋକ ପଚାଉଥିଲେ ଯୋଡ଼ି ଆମ୍ଭ ପାରି ହେଲୁଣି ? ଆସିବା ବେଳେ ସେମିତି ଯୋଡ଼ି ଆମ୍ଭ ଚପି ଗଲୁଣି ? ଏବେ ଆଉ ଚିନ୍ତା ନାହିଁ । ଝିଅ ଫେରୁଥିଲା ମୁହଁ ସଂସ୍ପର୍ଶବେଳେ କଲେଜକୁ । ଏକୁଟିଆ ଝିଅ ସାଇକେଲରେ ଫେରିବ କଲେଜକୁ । ମୋର ଓ ତା ବୋଉର ଉତ୍ତୁଣ୍ଡକୁ ସ୍ତ୍ରୀସ କରିଦେଉଥିଲା ତାର ପଦିଏ କଥା । ତାଡ଼ି ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ମୁଁ ଯୋଡ଼ି ଆମ୍ଭ ପ୍ରତୀକରେ ମୃତ ହୋଇଥିଲୁ । ପ୍ରେମ ପ୍ରତୀକରେ ସୁବକ୍ତିର ମୃତ ହୋଇ ତା ତାଳରେ ଝୁଲିଛି । ତାରି ମୂଳରେ ବିଷ ପିଇ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଚିର ନିଠୁରେ ଶୋଇପଡ଼ିଛି ଗଣ ଯତ୍ନରେ ଫସିଥିବା କେଉଁ ଅନୁଦାତା ଝଣ । ତାରି ମୂଳରେ କାହାର ସଂସାର ଯୋଡ଼ିଛି ତ କାହାର ଘର ଉଜୁଟି ଯାଇଛି । ଅପ୍ରମିତ ଅମୂଳ୍ୟାଦି ଦେଇ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଅଜ୍ଞାନକାମକୁ ହସି ହସି ପିଇଯାଉଥିବା ନାଳକଣ୍ଠ ଥିଲା ଯୋଡ଼ି ଆମ୍ଭଗଛ । ଶେଷରେ ଯାନ ବାହନକୁ ଅବିରତ ନିର୍ଗତ ଧୂଆଁ, ପ୍ରକୃଷ୍ଟିତ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ, ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ଝଡ଼ ଝଞ୍ଜାକୁ ତାକୁ ଠେଲି ଦେଇ ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁର ରହୁରକୁ । ଯୋଡ଼ି ଆମର ଏହି ଦୁଃଖଦ ଅକାଳ ବିୟୋଗରେ ଶୋକାର୍ତ୍ତ ହେବି ନା ତାର କାଳକ୍ରଂଶ୍ଚ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଶରୀରର ଅପସାରଣ ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିବି ମୁଁ ?

ବୀଣାଳ, ବାଲେଶ୍ୱର-୭୫୬୦୬୦
ମୋ-୯୪୩୮୩୨୨୨୧୫

